

РЕШЕНИЕ

№ 6261

гр. София, 11.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7376** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. А. А. срещу решение от 13.04.2020г. постановено по НАХД № 17652/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 107-ти състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ), серия К № 3044868, издаден от СДВР. С ЕФ на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, на жалбоподателя била наложена глоба, в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за постановяване на съдебния акт в съществено нарушение на производството, както в административната фаза, така и в съдебната, и в нарушение на материалния закон. Оспорва се компетентността на СДВР. Посочва се, че в обжалвания електронен фиш било посочено място, което нямало характер на адрес на твърдяното нарушение. Оспорва достоверността на Протокола за използване на автоматично техническо средство. Иска се отмяна на процесното решение, както и атакувания електронен фиш..

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г., която поддържа жалбата и излага подробни съображения в подкрепа на основателността й..

Ответникът- СДВР, отдел „Пътна полиция“, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, XI-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна следното: На 24.09.2019г. в 17.32 часа в [населено място] по [улица]до бензиностанция „Л.“ с посока на движение от Околовръстен път към [населено място] с автоматизирано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 е установено и заснето, че МПС – лек автомобил „Тойота Корола“ с ДК [рег.номер на МПС] се движи със скорост от 66 км/ч при ограничение на скоростта от 40 км/ч, въведено с пътен знак В-26 за населено място. Въз основа на справка в централна база СДВР е установено, че към датата на процесното нарушение собственик на заснетия автомобил е жалбоподателката Д. А. А.. От разпечатка от паметта на техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, която е веществено доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата, в район с координати 42.650993 и 23.218562, е засечена скорост на движение от 69 км/ч /след приспаднат толеранс от 3 км/ч наказуема скорост от 66 км/ч/, като са записани датата, часа, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила. От протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 24.09.2019г. е видно, че на процесната дата за времето от 16.00 до 18.00 часа техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1, е било разположено в [населено място] по [улица]до бензиностанция „Л.“

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона размер.

Решението е неправилно, като настоящият касационен състав излага следните мотиви за това.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП в 7-дневен срок от получаване на жалбата срещу електронния фиш директорът на съответната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, или оправомощено от него лице я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в

съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш, както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. В случая със съпроводителното писмо не е представена цялата преписка по издаването на ЕФ. Но неизпълнението от наказващия орган на задължението му по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, само по себе си не води до правен извод, че без значение за съставомерността на нарушението е дали административно наказателната преписка е комплектувана или не. При неизпълнение от страна на органите на МВР на това задължение, районният съд следва служебно да изиска представянето на изискуемата се информация. От материалите по делото е видно, че съдът не е указал на наказващия орган да предостави информацията по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. С оглед изпълнението на задължението по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК за извършване на цялостна служебна проверка на законосъобразността и правилността на електронния фиш, съдът на първо място следва да извърши проверка дали е представена в цялост преписката по издаването на обжалвания електронен фиш ведно с информацията по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП и ако това не е направено – да я изиска от съответните органи на МВР. В случая районен съд се е произнесъл по жалбата срещу ЕФ при непълнота на доказателствата, която е резултат от непредприети процесуални действия от страна на съда по тяхното събиране. Без окомплектована и представена съгласно законовите изисквания преписка съдът не би могъл да изпълни процесуалното си задължение за извършване на цялостна служебна проверка досежно процесуалната и материалната законосъобразност на обжалвания електронен фиш.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение в населено място водачът на пътното превозно средство не трябва да превишава максимално определената скорост от 50 км/ч. Определящо за съставомерността на деянието по посочения текст е мястото на извършване на нарушението, т.е. трябва да е безспорно установено, че нарушението е извършено в населено място. В чл. 21, ал. 2 от ЗДвП е предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В настоящия случай това означава, че е възможно участък от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч (по-висока или по-ниска) и на предходни/следващи участъци да е необходимо поставяне на пътен знак с ограничение 50 км/ч. При това положение районният съд е следвало да изиска и приобщи към делото схема на организация на движението на цитирания булевард, от която да се установи дали съществува пътен знак В 26 преди мястото на установяване на нарушението, и ако съществува, какво ограничение на скоростта е въведено с него.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено, като на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК делото се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото районният съд следва да събере доказателства за организацията на движението към момента на нарушението, от които да се установи къде, в [населено място] по [улица] до бензиностанция „Л.“ е поставен знак В26, въвеждащ ограничението на скоростта 40 км/ч, както и да се изиска от административно-наказващия орган снимка с такова качество, позволяващо безспорното установяване на контролния номер на

заснетото МПС. За целта следва да се изиска от АНО да комплектова преписката по издаването на обжалвания електронен фиш с информацията и документите по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, които доказателствени средства съответната структура на МВР или Столична община(относно организацията на движение) е длъжна да представи при обжалване по съдебен ред на електронния фиш в изпълнение на изискването по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

По тези съображения, XI касационен състав на АССГ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 13.04.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 17652/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 107-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, при съобразяване с дадените в решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.